Kemal Türkler: «DİSK Anti-Emperyalist ve Anti-Faşist Mücadeleyi Geliştirecek!»
YAZISI 3. SAYFADA

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

Sayı : 60 25 Temmuz 1975

Emek en yüce değerdir

MADEN-İŞ

Birlikten Kuvvet Doğar

seydişehir'de FAŞİSTLER İŞÇİLERE SALDIRDI

Seydişehir aluminyum tesislerinde çalışan 8000 metal işçisinin 13 Temmuz 1975 Pazar günü Sendikamız DİSK Maden-İş'e katılmak amacıyla yaptıkları kongreleri, MC hükümeti + Konya Vali Muavini + Seydişehir Kaymakamı + Konya, Kırıkkale ve Kayseri den getirilen M.H.P. nin komandoları + Türk-İş tarafından engellendi.

Türkeş'in Seydişehir Kaymakamına, işçinin DİSK üyesi Maden-İş'e geçmesini engellediği takdirde valilik vereceği haberi yörede ağızdan ağıza dolaşıyordu.

Olaylar dışarıdan getirilen komando diye adlandırılan zorbaların işçilere saldırmasıyla başladı. Kongre gününden bir gün önce başlatılan bu olaylarda işçilere taş ve sopalarla saldıranların başında Türkeş'in özel muhafızı ile TRT Genel Müdürü Nevzat Yalçıntaş'ın kardeşi Avni Yalçıntaş'ın da olduğu görüldü.

Güvenlik kuvvetleri bu saldırganları değilde saldırılan işçileri gözaltına aldılar. Yahya Canpolat, Osman Aslanbay, Hasan Özdemir, Yusuf Şencan, Kerim Dinç, Mete Ergülen, Hasan Hüseyin adındaki işçi arkadaşlarımız gözaltına alındı.

İşte işçilerin Anayasal ve Demokratik hakları olan kongreleri böyle bir ortamda yapılacaktı. 13 Temmuz 1975 pazar günü sendikamıza katılmak isteyen işçiler kongre salonunu doldurdu. İşçilerin büyük bir kısmıda salona giremediler.

Sendikamıza katılmanın gerçekleşeceğini gören dışarıdan getirilen zorbalar olay çıkarmaya başladılar. Ve sonunda kongre hükümet komiserinin «Sükunet sağlanamıyor» demesiyle iptal edildi.

Salon boşalırken komandolar tekrar işçilere saldırdılar. Polisin saldırıya uğrayanlara vurduğu da gözden kaçmadı. Bu arada C.H.P. ilçe gençlik kolu başkanı Adnan Bozgeyik, Salih Demirtaş ve Tekin Ergüden adlı kardeşlerimiz vurulan cop ve sopalarla ağır yaralanarak ambulanslar ile Konya SSK hastanesine kaldırıldılar. Resimde faşistler tarafından yaralanan bir işçi arkadaşımız görülüyor.

İşte olaylar böyle başladı ve gelişti. Oysa sendikamız, kongre öncesi Cumhurbaşkanına, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterine, Konya Valiliğine, Seydişehir Kaymakamlığına başvurarak Kongrede güvenliğin sağlanmasını istemişti...

Gamak'ta Haklı Mücadele

Sağlar'da Referandum Maden-iş'e Evet

Çelik motor İşçileri Aramızda

Pancar motor'da Referandum

ne yapmalı

Kapitalist sömürü sisteminin ekonomik bunalımı gittikçe derinleşiyor. Bütün kapitalist ülkelerde hayat pahalılığı ve işsizlik almış başını gidiyor. İşverenlerin gittikçe daha çok kâr etmek hırsı, işçi sınıfının ve emekçi halkın iliğini kemiğini sömürüyor.

Bütün kapitalist ülkelerde olduğu gibi Türkiyede de ayni şey, Yok efendim «köylüye toprak dağıtıyoruz», «her köye bir fabrika kuruyoruz«, «fiyatları düşürdük», «ücretleri arttırdık» falan fıstık gibi martavallarla adam kandırmaya çalışan en gerici, demokrasi ve halk düşmanı, sömürü bir avuç parababasının hizmetinde bir iktidar var.

Haksızlığa sömürüye ve faşizme karşı çıkan işçi sınıfının, üretici köylülerin, öğrenci ve öğretmenlerin gelişen direnişi karşısında gerici iktidar, en adi iftira ve yalanlara başvuruyor, kitleleri uyutmak istiyor.

Halkın iktidara gelmesinden korkuyorlar. Bu nedenle topluma kin, korku ve nefret tohumları saçıyorlar. Halkı bölmeye, insanları birbirlerine düşman etmeye çalışıyorlar.

Ne varki uyanık halkımız, bugün gerici iktidarın bu ve buna benzer yöntemleri karşısında ne yapacağının bilinci içindedir. Çünkü, halk, artık şunu iyi biliyor ki... fabrikada, mahallede, köyde, kahvede kavga etmek, bölünmek, işverenlerin yani kapitalistlerin ve onların iktidarının işine geliyor.

Halkımız, topluma ekilen kötü tohumların kökünü kazmak ve sömürünün olmadığı mutlu Türkiye'yi kurmak için birlik ve beraberlik içinde örgütlü mücadele vermek gereğini anlamıştır.

LAYNE BOWNER'de GREV VAR!

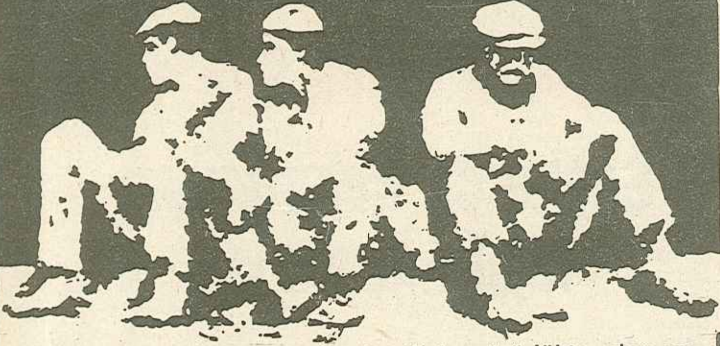
Ankara II. Bölge Temsilciliğimize bağlı Dik Türbin pompalarını üreten LAYNE BOWNER işyerinde 17.7.1975 tarihinden itibaern, Ankara Sıkıyönetim komutanlığının izniyle grev uygulamasına geçilmiştir.

Bu işyeri ile Sendikamız arasında bir süre önce başlayan toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamamış ve uzlaştırma kurulu kararının da taraflarca kabul edilmemesi üzerine Sendikamız 2.7.1975 tarihinde LAYNE BOWNER işyerinde grev kararı almıştı.

ALMANYA'da İŞSİZ KALAN İŞÇİLERİMİZ

İbrahim Güzelce

DİSK Genel Sekreteri

Federal Almanya Cumhuriyeti'nde yürürlükte olan yasalara göre işsiz kalan işçiler, çalışmış oldukları süreler hesap edilerek, en fazla bir yıl için işsizlik parası alabilmektedirler. Bundan sonra da işsizliklerinin sürmesi halinde işsizlik yardımına hak kazanmaktadırlar. Böylece Alman işçisi ile Ortak Pazar ülkeleri işçileri belli bir sosyal korunma altına alınmış bulunuyorlar. Yabancı işçiler ise, işsizlik parası alabilmekte, ancak işsizlik yardımından yararlanabilmeleri için, ayrıca, kendi ülkeleri ile Federal Almanya arasında bu sorunu içeren bir ikili anlaşmanın yapılması gerekmektedir. Halen Almanya'da çalışan, kendi ülkeleri ile Federal Almanya arasında düzenlenmiş ikili anlaşmalar nedeniyle öbür ülkelerin işçilerinin işsizlik yardımı almalarına karşılık, bizim işçilerimiz, bu yardımı halen, vazgeçilmez bir hak olarak kazanmış değillerdir.

Bu sorunun bir çözüme kavuşturulması için Almanya ve Türkiye Hükûmetlerinin temsilcileri arasında bir anlaşma yapılmışsa da, bu anlaşmanın yürürlüğe girmesi için Meclislerimizden geçerek onaylanması gerekmektedir.

Bu anlaşma Federal Almanya ile Türkiye arasında 1956 yılında imzalanmış olan «Avrupa Sosyal ve Sağlık Yardımı Anlaşması (Europaersches Fürsorgeabkommen)» dir. Özellikle anlaşmanın 2, 6 ve 7'nci maddeleri Almanya'da çalışan işçilerimiz açısından önem taşımaktadır.

Örneğin, yabancı işçilerin yurtlarına geri gönderilmesiyle ilgili 6'ncı maddede, «Taraflardan birinin ülkesinde yasal olarak oturma izni olan öbür tarafın bir uyruğu salt yardıma gereksinmesi olduğu gerekçesiyle yurduna geri gönderilmeyecektir» denmektedir.

Bu anlaşma aradan 20 yıla yakın süre geçtiği halde Meclislerimizden geçmediği için Almanya'da çalışan işçilerimizin içinde bulundukları çok yanlı sorunlar giderek genişlemekte ve artmaktadır.

Gelişmiş kapitalist ülkelerin ve bu arada Almanya'nın içinde bulunduğu derin ekonomik bunalım nedeni ile işsiz kalmış ve en çok bir yıl için işsizlik parası almış olan işçilerimiz, ya bu sürenin sonunda veya bu süreyi beklemeden yurda dönmek zorunda kalmaktadırlar. Oysa, söz konusu ikili anlaşma onaylanmış olsaydı, Almanya'da işsiz kalmış olan işçilerimizin içinde bulundukları zor durum bir dereceye kadar hafiflemiş olur, çocukları öğrenimde olan, yurda döndüklerinde işsizliğin ağır ezgisi altına düşeceğini bilen işçilerimiz, işsizlik yardımının sağlıyacağı himayeden yararlanarak kendini belli bir güvence altında hissederdi.

Esasta sorun, bu iki anlaşmanın onaylanmasıyla da çözümlenmiş olmamaktadır. Almanya'da çalışan İtalya, Yunanistan ve benzeri ülkelerin işçilerinden işsiz kalanlar, yurtlarına döndüklerinde yine işsizlik sigortasından yararlanmaktadırlar, çünkü bu ülkelerin yasalarında bu yolda hükümler vardır. Türkiye, dünyada işsizlik sigortasının bulunmadığı ender ülkelerden biri olduğundan, yurt dışında çalışan ve yurda dönmüş olan işçilerimiz bu nedenle iki yanlı kayba uğramaktadırlar.

Böylece, yabancı ülkelerde çalışan işçilerimize sadece bir döviz kaynağı olarak bakan iktidarların nasıl hâkim çevrelerden yana oldukları ve nasıl işçi sınıfımızın çıkarlarına ters düştükleri bir kez daha açıklıkla ortaya çıkmaktadır.

Büyük sermaye sahiplerini, çeşitli vergi indirimleri, muafiyetleri, teşvik tedbirleri ve benzeri yollardan nasıl destekleyeceğini bilemeyen Cephe İktidarı, yabancı ülkelerde çalışan işçilerimizin, gerek o ülkelerde gerekse yurtlarına döndüklerinde işsiz kalmaları sonucu sefaletin kucağına düşmelerini umursamamaktadır. Böyle olmasaydı, Almanya'da işsiz kalan işçilerimizin yarın endişelerini bir dereceye kadar giderecek olan işsizlik yardımına hak kazanmalarını öngören böyle bir ikili anlaşma çoktan Meclislerden geçirilerek onaylanmış olurdu. Oysa böyle bir anlaşmanın lâfı bile edilmemektedir.

Burjuvazi her yerde burjuvazidir ve İŞÇİ DÜŞMANIDIR

Alman Kapitalistleri daha fazla kâr için işçilerimizi feci şartlarda yaşatıyor ve döverek yerlerde sürüklüyor. Peki ama MC ne yapıyor?

Kapitalistler bütün kapitalist ülkelerde azınlıktadırlar. Türkiye'de de onlar çok küçük bir azınlıktır. Hele emperyalizmle çıkarları bütünleşmiş büyük kapitlistler çok daha azdırlar. Bütün bunlara kapitalistlerin akıl hocalarını (ideologlarını), kapitalizmden doğrudan çıkarı bulunanları katsak bile, ülkenin bütün nüfusunun ONDA BİRİNİ bile bulmazlar. Bu Almanya'da da vb. böyledir...

Bununla birlikte Egemen olmak isteyenler bu kapitalist azınlıktır. İnsanlarımızın kaderlerini tayin etmek isteyenler ve edenler bunlardır. Kendi sınıf egemenliklerini işçi ve emekçi halkın büyük çoğunluğu üstünde pekiştirmek isteyen yine bu kapitalist azınlıktır.

Alman kapitalist azınlığı yalnızca Alman işçi sınıfını değil, İtalyan, İspanyol, Türk vb. işçilerini de azgın bir sömürü altında inletir. İşçilerimizin dayanılmaz güç şartları herkesçe biliniyor ama M.C. iktidarı her emekçi konusunda olduğu gibi bu konuda da kılını kıpırdatmıyor.

Hele yukarıda fotoğrafını gördüğümüz duruma ne demeli? Alman polisi ve Alman em niyet kuvvetlerine yardımcı olan Alman faşist parti militanları, en doğal haklarını arayan işçilerimize saldırıyorlar, döverek yerlerde sürüyorlar. Faşizmin bütün dünyada işçi düşmanı, hak ve özgürlük düşmanı olduğunu ispatlıyorlar.

Alman polisi Türk işçileriyle çatıştı, bir kadın işçimiz yaralandı

İşçilerimiz yerlerde sürüklendi

BÖLGE KONSEYLERİ SONA ERDİ

Üyelerinin yaşama ve çalışma koşullarını geliştirme yolunda verdiği mücadelede Taban'ın söz ve karar sahibi olmasını ana ilke olarak benimseyen Sendikamız, bugüne değin işkolunda tek gerçek sendika olmasını Taban'ından aldığı bu güce borçludur.

Örgüt kademelerinde görev alacakları demokratik yollardan işbaşına getirmeyi amaçlar.

İşte Ana Tüzüğümüzün bu doğrultudaki maddesi gereğince yapılan bölge konseyleri geçtiğimiz günlerde sonuçlanmıştır.

İlk olarak 8.6.1975 tarihinde yapılan Ereğli IX Bölge Konseyini sırasıyla (Pendik - İST. IV. Bölge), (İzmit VII. Bölge), (Topkapı - İST. I. Bölge), (Safraköy-İST. XVI. Bölge), (Ankara II. Bölge) ve (İzmir III. Bölge) konseyleri izlemiştir.

29 Haziran 1975 tarihinde yapılan Safraköy-İST. XVI. Bölge Konseyinde, Hanefi ÖZTÜRK Bölge Temsilciliğine seçilirken, Bölge Denetim Kuruluna; Ömer Saraç, Hamdi Kosova, Semih Kanuralp, Bölge Onur Kuruluna; Sadık Şahin, Kurtuluş Türkmen, Kemal Koç getirilmişlerdir.

Yine aynı tarihte Ankara II. Bölge Konseyi yapılmış, Bölge Temsilciliğine, Ali Altınkaynak, Bölge Denetim Kuruluna, M. Selâhattin Yersel, Serdar Aloğlu, Ali Yıldız; Bölge Onur Kuruluna ise Sefer Sarı, Hüseyin Bostan ve Enver Taşdemir seçilmişlerdir.

İzmir III. Bölge Konseyi ise 7.7.1975 tarihinde yapılmış Vural Atis Bölge Temsilciliğine seçilirken, Bölge Denetim Kuruluna Mehmet Soylu, Süleyman Çakır, Nurettin Kızılağaç, Bölge Onur Kuruluna ise Doğan Ataman, Hüseyin Obüs, Halil Altay getirilmiştir.

BMC'DEN SELAM VAR

Merhaba D.İ.S.K.
Merhaba Türkiye Maden İş Sendikası
Merhaba...
Emeğin gerçek koruyucuları İşçinin İş güvenliğinin alınterinin gerçekçi takipçileri
Türk işçisinin Güvenilir Yarını
Merhaba...
Bütün Maden-İş üyesi arkadaşlarım.
İzmir'den B.M.C. Oto Fabrikası
Maden-İş Sendikası üyelerinden kucak dolusu sevgi ve selâm sizlere.

Sermayenin kapı kullarının SARI SENDİKALARIN esaret çemberini kırma mücadelesi veren B.M.C. işçileri, işçi emeğinin gerçekçi bekçileri olan Maden-İş Sendikasında bütünleşmenin özlemi içinde.

Bütün baskılar bütün yasa dışı saldırılar çanak yalayıcıların bekledikleri özledikleri gibi bölemedi bizi bölemiyecekte.

Hergün biraz daha güçlü hergün biraz daha inançlı ve hergün biraz daha inatla sürdürüyoruz mücadelemizi. Varolduğumuz sürede sürdüreceğimizden kimsenin kuşkusu olmasın.

Türk işçisi gerçek sendikasını biliyor.

Sarı şebekelerin sendika ağalarının sonu geldi. Türk işçisini işçi sınıfını sürüklemek istedikleri batağa kendileri saplandı, son çırpınışları bu. Çırpındıkça daha çok batıyorlar batacaktırlar.

İşçinin alınterini çarçur edenler, işçiyi eğitmekten, öğretmekten kaçanlar, işçiyi işverenlerle bir olup ekmeğinden edenler. İşçiyi temsil ediyoruz diyemezler. Onlardan işçi temsilci olamaz.

İşçiler kendi temsilcilerini hür iradeleriyle seçmek istiyor. Buna karşı çıkanlar işçi sınıfının temsilcisi olamazlar

Dün karşı çıktıkları devrimci görüşe bugün sahip çıkmak istiyorlar, yapabildiklerde bu. Herzaman olduğu gibi bugünde taklitçilik yapıyorlar.

Gerçek olan uygulamada REFERANDUMDAN bucak bucak kaçtıklarıdır.

İZMİR ve B.M.C. işçisi bunu iyi biliyor. Taban uyandı. İş;i sınıfı gerçekleri gördü, sarı sendikaların sonu geldi.

İşçi sınıfının devrimci mücadelesinde birleşmenin mutluluğu içindeyiz. İZMİR'DE Referandum bayrağını biz B.M.C. işçileri kaldıracağız. Güçlüyüz, inançlıyız. Ne istediğimizi biliyoruz.

Gönlümüzde Maden-İş ve DİSK yatıyor. Maden-İş'in üyesi olmanın mutluluğu içinde saflarınızda mücadele edeceğimiz günün özlemini yaşıyoruz. İzmir B.M.C. Oto fabrikası işçilerinden sevgi ve selâm işçi kardeşlerimize...

B.M.C. İşçilerinden
A. Talat EREN

Kemal Türkler: «DİSK Anti-Emperyalist ve Anti-Faşist Mücadeleyi Geliştirecek»

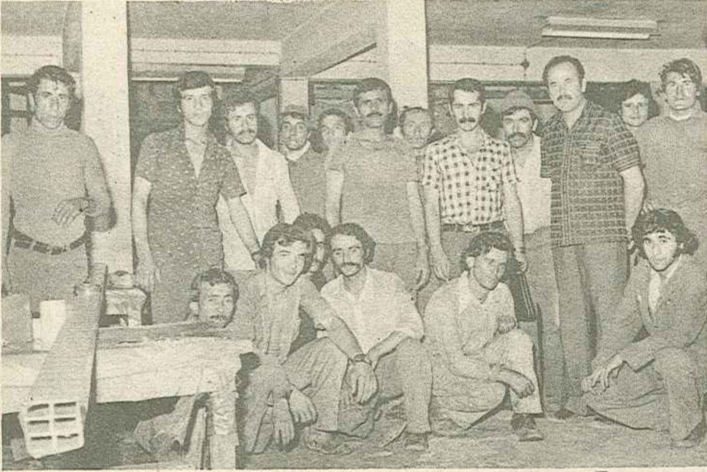
10 Temmuz 1975 günü Merter Sitesi'nde MADEN-İŞ Sendikası Eğitim Salonunda toplanan ve iki gün süren DİSK Başkanlar Konseyi'nde yaptığı açış konuşmasında Genel Başkan Kemal TÜRKLER, yurt ve dünya sorunlarının emekçi kitleler açısından nasıl bir doğrultuda geliştiğini anlatmış, daha sonra Cephe Partilerinin yönetimi altındaki Türkiye'nin içinde bulunduğu politik, ekonomik ve sosyal sorunları içeren hususlarda özetle şunları söylemiştir:

«Ülkemiz bugün, ekonomik, sosyal ve politik bir çalkantı içindedir. Emperyalizmin sömürü plânı doğrultusunda eylem sürdüren faşizm, halkımızın yaşamını daha da çekilmez hale sokmak, tüm Anayasal ve demokratik haklarımızı ortadan kaldırmak, işçi sınıfımızın sendikal özgürlüklerini yok etmek plânları içindedir. Türkiye'nin nüfusu gözönüne alındığında, sayıları bir avucun içi kadar az olan bir mutlu azınlığın, emperyalizmin ve çok uluslu şirketlerin sömürüsünden kendilerine düşen payı devam ettirmek, yurdumuzu, çağımızın durmadan değişen koşulları dışında tutmak çabası içindedirler. Fakat tarihî bir süreç içinde durmadan değişen yurt ve dünya şartları karşısında buna olanakları yoktur. Başta, toplumumuzun en dinamik en enerjik ve de en ilerici kesimi olan işçi sınıfımız ile sömürülen bütün tabakaları içeren halk tabakaları, emperyalizmin bu tırman ma arzularını büyük bir cesaretle göğüslüyor. Bizde olduğu gibi, dünyanın her yerindeki emekçilerle, tüm demokratik, yurtsever ilerici güçler buna yol vermiyorlar. Portekiz'de, Yunanistan'da, Vietnam da ve Kamboçya'da emperyalizmin ve onun göbek bağı olan faşizmin yıkılışı, İspanya' da ise sallanmaya başlaması, bunun en taze, en canlı örneklerini gösteriyor.

Yurdumuzda ise, halen, bu doğrultuda büyük mücadele verilmektedir. Başta işçi sınıfımız ve emekçiler olmak üzere, ilerici, yurtsever demokratik güçlerle işbirliği yönünde oluşturulan bu kavgada, herkes üzerine düşen görevi üstleniyor. Emperyalizmin ve onun en gaddar, en amansız, en insafsız gücü olan faşizmin, ülkemizden sökülüp atılması, bağımsız, demokratik ve Anayasal haklarına her yönüyle sahip bir Türkiye'nin yaratılması için yoğun bir mücadele veriliyor.

Özünü, devrimciliğin en güzel ilkeleriyle oluşturan DİSK, ancak, işçi sınıfımızın öncülüğünde ve de yönetiminde kurulacak bir Türkiye'nin insanın insanı sömürmediği, insan haklarına saygılı, demokratik bir toplum haline gelebileceğine inanır. Bundan dolayıdır ki, DİSK, her geçen gün, dünden daha güçlü bir biçimde, ağırlığını toplumumuzun her katında hissettiriyor. İşçi sınıfımızın tarihsel görevi olan bir doğrultuda ve tüm demokratik Anyasal haklarımızın hiç kısıntısız işler hale gelmesi yönünde vermekte olduğumuz mücadelede daha da ileri adım lar atacağız. Bu adımımız işçi sınıfının birliğinin sağlanması, ilerici yurtsever demokratik güçlerle ortak bir program doğrultusunda sürdürmeye çalıştığımız kavgayı pekiştiren, yükselten harç ve tuğlalar olacaktır. Böylece DİSK olarak sürdürdüğümüz ve giderek güçlendireceğimiz, anti - emperyalist ve anti - faşist mücadele daha da başarılı boyutlara ulaşacaktır.»

SAĞLAR'da REFERANDUM: MADEN-İŞ'e EVET!

REFERANDUM; İşçilerin adlarına Toplu İş Sözleşmesi yapacak Sendikalarını hür iradeleriyle seçebilmeleridir.

Üst örgütümüz DİSK; REFERANDUM'un Gizli Oy-Açık Sayım ilkesiyle yasalaşması yolunda yıllardır mücadele vermektedir.

Sermaye çevreleri; REFERANDUM'un iş huzurunu bozduğunu iddia ederken yandaşları Türk-İş'de koruyuculuğundaki sarı sendikaların yaşayabilmesi için REFERANDUM'u baltalamak amacıyla hergün yeni taktikler dener. Tabiiki sermaye iktidarlarıda REFERANDUM'u ağızlarına hiç almazlar.

Ne varki REFERANDUM 9 ayı aşkın bir süredir başarıyla uygulandı. İşçiler her REFERANDUM sonunda Toplu Sözleşme yapma yetkisini DİSK sendikalarına verdiler.

İşte DİSK ilkelerinin yılmaz savunucusu sendikamız MADEN-İŞ geçtiğimiz günlerde kazandığı REFERANDUM'lara bir yenisini daha ekledi.

Pendik IV. Bölge Temsilciliğimize bağlı SAĞLAR ALÜMİNYUM SAN. işyerinde 10 Temmuz 1975 tarihinde Gizli Oy-Açık Sayım ilkesiyle yapılan REFERANDUM sonunda, oylamaya katılan 93 işçiden 59 u sendikamıza oy verirken Otomobil-İş ancak 27 oy alabildi. Üstelik bu işyerinde Bölge Çalışma Müdürlüğü, REFERANDUM'dan önce belgeler üzerinde yaptığı inceleme ile Toplu Sözleşme yapma yetkisini sendikamıza vermişti.

Durum böyle iken, işçinin her zaman serbest iradesine saygılı REFERANDUM'un gerçek savunucusu DİSK MADEN-İŞ, Otomobil-İş'in istemine karşı İş Mahkemesine başvurarak REFERANDUM'un

Sonunda Zafer, SAĞLAR ALÜMİNYUM İŞÇİSİNİN,

Yenilgi; hala silindiklerini bilmezlikten gelenlerindi.

450 Evlerin Temeli Atıldı

Maden-İş 450 Evler İşçi Yapı Kooperatifinin Merter Sitesinde yapılacak inşaatının temeli, 12 Temmuz 1975 Cumartesi günü düzenlenen bir törenle atılmıştır. Töreni Kooperatifin ortaklarıyla DİSK Genel Yönetim Kurulu üyeleri ve çevre halkı izlemiştir.

Törende bir konuşma yapan Genel Başkanımız Kemal TÜRKLER, işçi sınıfının ve emekçi halkın içinde bulunduğu konut sorununa değinmiş ve sermayedar sınıfın sömürüsüne karşı verilen mücadelede konut sorunun önemine işaret ederek, yap-satçı ve üç kâğıtçı, müteahhitlerin sağcı iktidarlarca korunduğunu belirtmiş ve bu iktidarların işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesini engellemek için özellikle konut sorununa çözüm aramadıklarını söylemiştir.

Sendikamızın buna benzer 500, 700 ve 1000 evler adı altında 3 yapı kooperatifi daha vardır.

Konut Sorunumuz

Bedrettin HALEFOĞLU
Magirus İşçisi

Kapitalist sömürü sistemi İşçi sınıfını ve emekçi halkımızı ekonomik açıdan olduğu kadar sosyal açıdan da baskı altında tutmakta ve sömürmektedir.

Bugün Türkiye'de işçilerin ve emekçi kitlelerin büyük çoğunluğu gecekondularda veya buna benzer gayri sıhhi ve insanlık onuruna yaraşmayan, konut demeye binbir tanık isteyen barınaklarda kalmakta ve üstelik bunlara birde kira ödemektedir.

Türkiye'de bugün bir emekçinin biriktireceği veya elindeki parasıyla bu sorununu kendi başına çözebilme olanağı yoktur.

İşte biz bu nedenle, Magiruz işçileri olarak, sendikamız Maden-İş'in önderliğinde ve bizim yönetim ve denetimimizde olan 450 evler yapı kooperatifini kurduk. Amacımız az parayla bir konut sahibi olmak ve kapkaççı tefeciler tarafından dolandırılmak kuşkusundan kurtulmaktı.

Ne varki S.S.K.'nun bize verdiği 100 bin lira krediyle konut sahibi olmak başlı başına olanak dışıdır. Birde Sigortaca öngörülen ekspertiz ve alım-satım masrafları ile başlangıçta ödenen arsa payı ve alt yapı tesislerinin masrafları, her kooperatif üyesine büyük mali yükümlülükler getirmektedir. Ve bu nedenlede bazı arkadaşlarımız kendine düşen payı ödeyememekte ve istifa etmek zorunda kalmaktadır.

İşte bununda asıl sebebi in şaat malzemelerinin özellikle pahalılaşması, SSK'nun verdiği kredinin az olması, tefeci müteahhitlerin daha çok kâr sağlaması için soruna çözüm getirici tedbirlerin özellikle alınmamasıdır.

Tüm işçi sınıfının ve emekçi halkımın insan onuruna yaraşır konutlarda oturduğu bir düzende buluşmak üzere saygılarımı sunarım.

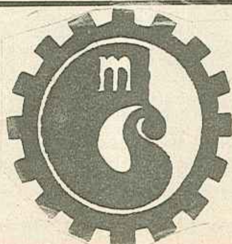
yeşil mites

Kamil YILDIRIM

Bağımdan bal akar dağımdan
yağı
Denizde balığı örülmüş ağı
Bakraçta ak sütü tutar
kaymağı
Güç emek sarfından varlık
görüldü
Ağacı meyvesi dalı yaprağı
İşlendi uyandı kuru toprağı
Al yeşil giyindi güneş duvağı
Işıktan yüzüne tülü gerildi

Güzeldir MİTES'in havası suyu
İçinde açıldı derin bir kuyu
Gündüzün güneş'i gecenin
Ay'ı
Mehtapta açılmış gülü derildi.
Gülistan MİTES'in baharı tüter
Kuşlar cıvıldaşır bülbüller
öter
Göğsünde laleler sümbüller
biter
Üstüne atlastan şalı serildi.

işçi arkadaş
bu gazete senindir
haber ve yazı
gönder

migsan
?

EKONOMİ POLİTİK

TARİHTE FAŞİZM

İTALYAN FAŞİZMİ VE ALMAN NAZİZMİ

1. Dünya savaşından yenik düşen bu ülkelerde başgösteren ekonomik kriz, savaşa toprak sahibi olmak arzusuyla giden, ancak bu topraklara kavuşamayan köylülerin bitkin, işsiz ve aç kalması, ücretlerin düşmesi, hayatın pahalılanması, kitlelerde ülkelerini savaşa sürükleyenlere karşı genel bir hoşnutsuzluk duyulmasına yol açtı. Başından beri savaşa karşı koyan sosyalistlerin işçileri kapitalist sınıfa, burjuvaziye karşı harekete geçirmesi fabrika işgalleri, kitle eylemlerinin artması kapitalist çevrelerde korku ve telaş yarattı. Bunlar iktidarlarını korumak için güçler aramaya koyuldular. Neticede sermayenin desteği ile kurulan, İtalyada FASCİ, Almanya'da SS kıtları sapık ideoloji ve zorbalıkla sosyalistlere cihad açtılar. Boş sözlerle kitleleri kandırmaya uğraşıyor, sınıf gerçeğini inkar ediyor, ülkelerini felakete sürükleyenlerin sözcülüğünü yaptıkları halde, millet ve ulus kavramlarını dillerinden düşürmüyorlardı. Pek çok şehirde hızla örgütlenen faşist çeteler kanlı saldırılarına başladılar. Son hareketin güçlenmesi bunları daha vahşice tedhiş ve provakasyon eylemlerine yöneltti. Kullandıkları demagojik sloganlarla, zaten kargaşalıktan bıkan, tekellerin gelişmesiyle bozulan ekonomik durumlarını düzeltme çareleri arıyan orta sınıflar, kapitalizmin yarattığı sosyal sorunların doğurduğu ahlak düşkünlüğü, suçlular, lumpen ve işsizler demokratik skandallara son verecek güçlü bir hükümetin iş başına geçmesi gereğine iyice inandılar ve bu amaçla faşist vurucu çetelere katıldılar. Büyük sanayi ve toprak sahipleri tarafından desteklenen faşistler İtalya'da Mussolini, Almanya'da Hitler önderliğinde iktidara geldiler. Güçlenmek için bir dizi kanlı tertiplere başvuran faşistler sendika ve grev hakkını kaldırdılar, yayınlara sansür koydular, en soldan en liberali ne kadar bütün dernek ve cemiyetler kapatıldı. Sosyalistler ve çok sayıda aydın bir dizi provakasyonlarla ağır cezalara çarptırıldı, işkence edildi ve öldürüldü. Irkçılık politikası güçlendirildi.

Ülkelerindeki kapitalist tekeller için biçilmiş kaftan olan faşistler ülkelerini güçlendirmek için emperyalist amaçlar besliyorlar, yeni fetih ve saldırı yolları arıyorlardı. Aynı amaçla hareket eden Japonya'nında birleşmesiyle güçlenen bu üç kapitalist ülke Almanya, İtalya ve Japonya dünyanın yeniden paylaşılması amacıyla bir saldırganlar bloku oluşturdular. İtalya, Habeşistan ve diğer Afrika ülkelerine, Japonya Çine, Almanya Orta Avrupa ülkelerine saldırdı. Bu arada faşistler İspanya'da iktidarda olan halk cephesine karşı faşist Franco'cuları destekleyerek iktidarı elde etmelerine yardım ettiler.

İstila planlarını hızla gerçekleştiren bu saldırgan güçlere karşı bağımsızlık ve demokrasiden yana olan diğer ülkeler birleşerek karşı koymak kararı aldılar. Faşist istilasına uğramış ülkelerde gizli anti faşist direnme örgütleri ve halk cepheleri oluşturuldu. Bunların verdikleri kahramanca mücadele sonucu saldırgan güçler yenilgiye uğratıldı. Ancak, milyonlarca insanın ölümüne, köylerin, kentlerin yanıp kül olmasına, uygarlığın baha biçilmez anıtlarının toprağa karışmasına yol açan bu iğrenç savaşın insanlığın son savaşı olup olmayacağını söylemek güçtür. Savaşı yaratan ekonomik ve sınıfsal sebepler ortadan kalkmadıkça da savaşların sona ereceği düşünülemez. Arzumuz insanlığın bu kıyım ve felaketlerden ders almış olmasıdır.

Gelecek yazımızda günümüzdeki faşist kuruluş ve sistemleri, ayrıca kısaca Türkiye'mizin durumunu ele alacağız.

migsan ?

ÇELİK MOTOR İŞÇİLERİ ARAMIZDA

Pendik IV. Bölge Temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu Çelik Montaj Gurubuna bağlı MOTOR FAB. İşçileri geçtiğimiz günlerde Cevher-İş'ten topluca istifa ederek saflarımıza katıldılar.

Kendileriyle görüştüğümüz işçiler; Cevher-İş'in bu güne değin işçiden yana olmadığını sadece kasasına girecek paraları düşündüğünü ileri sürerek işverenin vermeyi vadettiği 150 Krş. zammı bile kendi kasalarına aktarmak için plânlar yaptıklarını anlattılar.

İşçilerin yaşama ve çalışma koşullarını geliştirme yolunda verdikleri mücadele de tek gerçek örgüt olarak DİSK'i gördüklerini ve onun için sendikamızı seçtiklerini söylediler.

15.7.1975 tarihinde işyeri sendika temsilcilerini seçen MOTOR FAB. İşçileri süresi, 1.1.1976'da sona erecek Toplu İş Sözleşmesini kendilerinin seçtikleri Temsilcileri ile birlikte yürüteceklerdir.

idealsan ve selgeçen işvereni lokavt uyguluyor

İZMİR III. Bölge temsilciliğimize bağlı İDEAL SAN. ile SELGEÇEN SAN. işyerlerinde işveren lokavt uygulamasına geçmiştir.

Aynı işverene ait olan bu iki işyeri ile sendikamız arasında bir süre önce başlayan Toplu Sözleşme görüşmelerin de işveren, ilk kez Toplu Sözleşme yapılacak İDEAL SAN. işyeri ile SELGEÇEN işyerinde 2. dönem Toplu Sözleşme görüşmelerinin birlikte yürütülmesini istedi.

SELGEÇEN işyerinin yan kuruluşu olan İDEAL SAN. işyerindeki tekliflerinin SELGEÇEN işyerinde de geçerli olduğunu söyleyerek uyuşmaz tutumunda direndi.

Bir yandan bu katı tutumunda direnirken diğer yanda da İDEAL SAN. deki makinaları başka bir işyerine götürmeye başladı.

Bu son hareketi de Toplu Sözleşme görüşmelerinin daha da gerginleşmesine yol açtı. Artık konunun Uzlaştırma Kuruluna götürülmesinden başka bir yol yoktu.

Uzlaşırtma Kurul kararının da kabul edilmemesi üzerine sendikamızca grev kararı alınan her iki işyerinde de greve başlanılması için gereken süre içinde işveren lokavt uygulamasına geçti.

Sendikamız her iki işyerinde çalışan üyelerimize grev yardımına başlamıştır.

pancar motor'da referandum yapılacak

PANCAR MOTOR, Topkapı - İSTANBUL I. Bölge Temsilciliğimize bağlıdır.

Sermayesinin % 51'i Şekerbank, % 49'da 200 ortağı tarafından karşılanmıştır. Pancar Motor'da 1060 işçi çalışır. Motor üretirler.

Ama işgüçlerinden başka satacak bir şeyi olmayan işçiler, haklarını alamamanın, arayamamanın acısı içindedirler. Çünkü senelerdir çöreklenen bir sendika vardır burada. Önce adı Çelik-İş'tir sonra Türk Metal olur.

Fakat bir gün PANCAR MOTOR İŞÇİSİNİN bu sömürücü ittifaka karşı sınıfsal bilinciyle verdiği mücadele başarıyla sonuçlanır.

«Yerimiz Devrimci örgüt DİSK MADEN-İŞ'tir» derler. DİSK'e gönül veren 100.000' lere katılırlar.

6 Temmuz 1975 günü Gaziosmanpaşa Çam Düğün Salonunda bir toplantı yapıldı PANCAR MOTOR İŞÇİLERİYLE.

Bu toplantıda söz alan Muhip AYGÜL, Enver SEYMEN, Selâhattin CANAYAZ, Bilal GÖKÇE ve diğer arkadaşlar senelerdir çektiklerini bir bir anlattılar.

1973 yılında Çelik-İş sahte ve geçersiz üye fişleriyle Toplu Sözleşme yetkisini alarak 2 yıllık bir sözleşme imzalamıştı. Bu dönem içinde Çelik-İş Türk Metal'e katıldı.

Toplu Sözleşmenin süresi 1.9.1975'de bitiyordu. Ama PANCAR MOTOR İŞÇİSİ senelerdir ismi ne olursa olsun bu sarı şebekenin gerçek yüzünü görmüştü. Onların 1967'den bu yana solduyuları ile verdikleri mücadele, ürününü vermişti. Hepsi DİSK MADEN-İş'in saflarına geçmişlerdi.

Bunu gören Türk Metal ve işveren ikilisi ortak çıkarlarını sürdürmek için Toplu Sözleşme süresinin bitiminden 4 ay önce Sözleşmeyi fesh ettiğini 28.5.1975'de Bölge Çalışma Müdürlüğüne bildirdi ve 3.6.1975'de çağrı yapıldı.

Bu çağrı usul ve yasalara aykırıydı.

Oysa Bölge Çalışma Müdürlüğüne verilen fişlerin sağlıklı ve geçerli üye fişleri olmadığının kanıtı; PANCAR MOTOR İŞÇİLER'inin verdikleri dilekçelerdi.

Gerek dilekçelerle gerekse sözlü olarak işçilerin Türk Metal'e üye olmadıklarını bildirmeleri üzerine, Bölge Çalışma Müfettişleri, işyerinde serbest iradelerine başvurdukları 40 işçiden 38'sinin sen dikamıza üye olduklarını saptadı.

Tek yol vardı o da, işçinin yıllarca ekonomik ve sosyal çıkarlarını elinde tutacak gerçek sendikasını hür iradesiyle GİZLİ OY-AÇIK SAYIM ilkesiyle yapılacak REFERANDUM'la seçmesi idi.

Sendikamız bu görüşten hareketle 8 Temmuz 1975 tarihinde İstanbul İş Mahkemesine başvurmuş ve PANCAR MOTOR işyerinde REFERANDUM yapılmasını istemiştir.

Sendikamızın bu istemine karşı İstanbul 4. ve 8. İş Mahkemleri yargıtayın ilgili kararına karşı direnerek bu işyerinde REFERANDUM yapılması doğrultusunda karar vermişlerdir.

Fakat işveren Bölge Çalışma Müdürlüğünün bildirimi üzerine işyerinde REFERANDUM yaptırtmıyacağını söylemiştir.

Sendikamız konuyu Yargıtay Hukuk Genel Kuruluna götürmeyi kararlaştırmıştır.

gamak işçileri faşizme yol vermiyor

Bundan altı yıl önce sarı sendika Çelik-İş'i istemedikleri, Topluca T. Maden-İş Sendikasına kayıt oldukları için, 124 işçiyi işten çıkararak işçileri direnişe sevkeden, zamanın hükümet yetkililerine özel emir verdirerek, polisleri işçilerin üzerine saldırtıp, 18 işçinin ağır yaralanması ve kardeşimiz **Şerif Aygün**'ün polis kurşunuyla öldürülerek şehit olmasına sebep olan İlhami ve Yüksel Gamgam kardeşler, bu yılda aynı oyunları sahnelemektedirler.

Topkapı Maltepe'de kurulu **«GAMAK ELEKTRİK ve MAKİNA SANAYİİ A.Ş.»** işyerinde çalışan 700 işçi iki aydır sendika seçme özgürlüğü için mücadele vermekte, GAMAK'lı Kardeşlerimiz, her geçen gün zafere biraz daha yaklaşmaktadırlar.

Bilindiği gibi, GAMAK işvereni fabrikanın kuruluşundanberi, **«bu işyerine devrimci sendika giremez. Devrimci sendikaya kayıt olanları işten atarım»** demektedir. Nisan ayı içinde işçilerden çoğunun sarı sendika Tek Met-İş'ten ayrılarak «Türkiye Maden-İş Sendikası»na kayıt olmaları nedeniyle işveren (geçen yıllarda olduğu gibi önce iki temsilcinin, daha sonra da 67 işçinin iş aktini fesh etmiştir. Anayasal, haklarını katletmek isteyen işverene karşı çıkan işçiler, **«işçilerin söz ve karar sahibi olduğu sendikamızda bütünleşmede kararlı olduklarını bildirerek, işten çıkarılan arkadaşlarının geri alınmasını aksi halde direnişe geçeceklerini»** söylemişlerdir.

Fakat patron, **«hepinizi işten çıkarırım. Ben Burada Tek-Met-İş Sendikasından başka sendika istemiyorum»** diyerek, işçileri birer ikişer işten çıkarmaya devam etmiştir. İşverenin kanunsuz hareketlerine ve fabrikada artan baskıya dayanamayan devrimci işçiler, önceleri fabrika içinde işi yavaşlatma şeklinde başlattıkları direnişi, patronun tüm işçileri (Fabrikanın bakımı yapılacak diyerek) süresiz izine göndermesinden bu yana, fabrikanın yakınındaki boş arazide (tıpkı çalışırken olduğu gibi, vardiyalar halinde) sürdürmektedirler.

İşçileri sindirmek isteyen, onları bu mücadelesinden vazgeçirmek için türlü oyunlara başvuran patron, bir taraftan işçileri işten çıkarıp onların iş akitlerini feshetmiş, bir taraftan da işten çıkardığı işçiler adına sarı sendika Tek-Met-İş'le sözleşme imzalamıştır.

Bunun ardından da Tek-Met-İş Sendikasına yazdırdığı bir yazıyla, «Sizler için yeni sözleşme imzaladık. Gelin yeniden işe alalım» diyerek işçilerle alay edercesine onları işe çağırmışsada, işçiler bu çağrıya aldırış etmemişlerdir. Bu durum işverenin sinirlerini iyice bozmuş, ne yapacağını şaşırmıştır.

Çünkü fabrika zarar etmektedir. Çünkü fabrika ancak kalifiye işçilerle randıman verecek, kâr edebilecektir. Öte yandan, ucuz işçilikle motor imal edildiği için ,üretilen elektrik motorları yabancı ülkelere göre kelepir denecek fiyatta olduğundan, birçok ülkeden teklif almış İtalya, Fransa, Libya ve Suriye ile yaptığı anlaşmalar bozulmuştur. Gamak'ın patronu çaresizlik içinde kıvranırken, Gamak'lı emekçiler yarınından emin direnişlerini sürdürmektedirler.

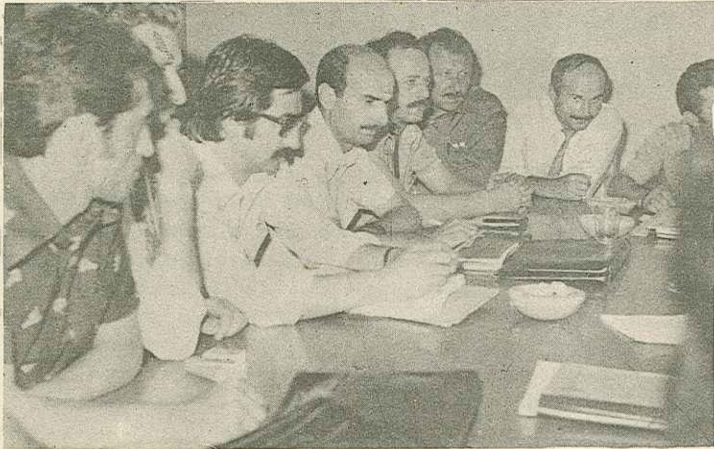
OKUNACAK BİR GAZETE VARMI?

«Kitle haberleşme araçları» adı verilen basın-yayın organları kapitalist düzenlerde burjuvazinin elindedir. Burjuvazi bu araçları kendi çıkarları doğrultusunda kullanır. Ve böylelikle halkın olaylara ve gelişmelere «sermaye gözlüğü» ile bakmasını sağlamaya çalışır. Burjuvazinin bu geniş imkânlı propagandasının etkisinden kurtulabilmek için kısıtlı imkânlarımızla çıkabilen devrimci sendika yayınlarını, ilerici gazete ve dergileri okumamız ve okutmamız gerekir.

KANUNLAR DEĞİŞİR Mİ?

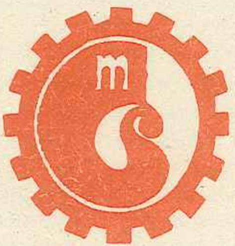
Evet. Kanunları meclis yapar. Mecliste hangi sınıfın çıkarları ağır basıyorsa, çıkartılan kanunlar da o sınıfın çıkarına olur. İktidarda burjuvazi bulunduğu sürece, işkanununun 13 ve 17. ci maddeleri değişmeyecektir demektir. Hele bizim örgütlenmemizi ve güçlenmemizi engelleyen 141. ve 142. ci maddeler onun elinde bir silâhtır. İşçiler, kendilerinden yana olan kanunları çıkartabilmek için mücadele verirler. Nihai çözüm yolu ise, iktidara geçmektir.

Ereğli'de Uyuşmazlık

Ereğli Demir-Çelik İşletmelerinde çalışan işçi kardeşlerimiz adına Toplu Sözleşme yapma yetkisini, burada yapılan REFERANDUM'la kazandıktan sonra, bu işyeri ile ilgili sözleşme görüşmeleri bir süre önce başlatılmış ve bugüne değin 12 toplantı yapılmıştır.

Ereğli'de üyelerimizin istediği doğrultuda imzalanacak olan 6. Dönem Toplu Sözleşme görüşmeleri son olarak 9 Temmuz 1975 tarihinde yapılmış ve bu toplantıdada taraflar anlaşamadığından uyuşmazlık zaptı tutulmuş ve konu Uzlaştırma Kuruluna intikal etmiştir.

HELE BİR SÖYLEŞELİM

Geçen sabah, Gamaklı işçilerle dertleşmek onları dinlemek için gittiğimizde, onları biraz telaşlı bulduk. O sabah (8.Temmuz.1975) Taşlıtarla yöresinden işyerine gelmekte olan on kadar işçi arkadaş, fabrikanın alt kısmındaki yolda minibüsten iner inmez bir grup polis tarafından küfür ve hakarete maruz kalmış, taş, sopa ve joplarla ağır şekilde dövülüp, yaralanmışlardı. Olay yeni olmuştu. Herkes olayın heyecanı içindeydi. Rifat Gündüz, Ali Kaplan, Sadettin Ermiş, Şükrü Karabıyık, Rasim Fırıncı, Şükrü Çörekçi, İlyas Özdemir, Satılmış Tören, Hüseyin Ünal ve Ahmet Özer isimli kardeşlerimizdi, dövülen ve yaralananlar.

Olayı yaşayan arkadaşlarımız bizimle konuşurlarken, Tümü patronlarından şikayetçi olan, yaşları 16 ile 45 arasındaki 700 işçi, çevremizi sarmış, hepside birşeyler söylemek için sabırsızlanıyordu.

İçlerinden sarı saçlı kısa boylu biri.,

— Bizi düşük ücretle çalıştırıyorlar. Artık sömürülmekten bıktık. Biz yılda 100 bine yakın motor yapıyoruz. Kendileri kazanıyorlar. Bize niye hakettiğimizi vermiyorlar?

Siyah bıyıklı, 28 yaşlarındaki, esmer genç ise,

— Bizi mücadelemizden vazgeçirmek için uğraşıyorlar. Fakat bizi parçalayamayacaklar.

Polis tarafından dövülen Satılmış TÖREN bir ara yanımıza geldi. Dedi ki..."Burjuvazi yani sermayedar sınıf,Türkiye'de faşizmi istemektedir. Çünkü işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin sömürüye karşı mücadelesi bugün büyük boyutlara ulaşmıştır.Patronlar, bizim bu haklı kavgamızı engellemek için emirlerine amade olan komando denen patron uşaklarını üzerimize saldırtıyorlar."

Yanımıza gelir gelmez konuşmaya başladığı için ismini sormaya fırsat bulamadığımız orta boylu,tıknaz,fırça bıyıklı bir işçide hem bize hem de birlikte mücadele verdiği arkadaşlarına şunları söylüyordu.

"Bizi kavgamızdan kimse geri döndüremeyecek. Ne patronlar, ne sarı sendikalar ne de onların kullandıkları piyonlar. Biz fabrikamızı kale haline getirdik. Faşizm bu kaleye tırmanamayacaktır."

Sarı sendikacılarla, patronun adamı olan 80 usta, (Nöbetçi onbaşısı gibi) etrafımızda dolaşıyorlar. Arkadaşlarımızın evlerine kadar gidip, kandırmağa çalışıyorlar. Ama şunu iyi bilsinler ki, GAMAK işçisi kanmayacak, Türkiye Maden-İş Sendikası'nda olmak için, gerekirse canını verecektir.

Bir başka işçi'de,

— Bizim fabrikada çalışanlar, Devrimci gazete ve dergi okuyamazlar. Yasaktır. Elinde görürlerse işten atarlar. Bu baskı değilmidir?

Çoğunluğu Trakyalı ve göçmen olan, Gamaklı kardeşlerimiz, dertlerinin gazetemizde yazılmasını istiyor, yukarıda da okuduğunuz gibi, arada bir bizede soru soruyorlardı.

Evet haklıydılar. Yılda 70 bin tane Elektrik Motoru üreten, bunun yanısıra, yüzbinlerce balas, aspiratör ve Transformatör imal eden fabrikanın bilânçosunda yıllık kârı, yüzde kırkbeşin üstündeydi.

Milyonlar kazanan işveren, işçileri sömürüyor. Onlara terlerinin karşılığını vermiyordu. İş garantileri yoktu. Daima baskı altında çalıştırılıyorlardı. Söz hakları yoktu. Fakat bundan sonra, kendilerinin söz ve karar sahibi olacakları «TÜRKİYE MADEN-İŞ SENDİKASI» na katılarak, DİSK'in devrimci bütünlüğünü genişleteceklerdi.

MC İktidarı Sovyetler Birliğinden Alınan Kredileri Halkımızdan Saklamak İçin Büyük Çaba Harcadı

MC. İktidarı, komşumuz Sovyetler Birliği ile iyi komşuluk ilişkilerine ve iki ülke arasında ekonomik ve teknik işbirliğinin sürdürülmesine ilişkin antlaşmalara dayanarak yeni bir anlaşma daha imzaladı. Ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik çıkmaza, «çare bulma» yolunda yapılan görüşmeler Sovyet Hükümetinin olumlu tavrı ile bir ölçüde sonuca bağlandı.

Buna göre MC iktidarı, komşumuz Sovyetler Birliği'nden 10 milyar lira tutarında kredi aldı.

İçte Sovyet aleyhtarlığını körükleyen, anti-komünizm edebiyatını kendi sömürülerine kalkan yapan Türkiye egemen burjuvazisi, ekonomik bunalım lara düşünce Sovyetler Birliği ile olan iyi komşuluk ilişkilerini hatırlamaktadır. Nitekim bundan önce de Sovyetler Birliğin'den 300 milyon dolar (yaklaşık 4,5 milyar lira) kredi alınmıştı.

Son yapılan anlaşmaya göre, Sovyetler Birliği'nin finanse ettiği ve ülkemizin temel sanayi girişimleri olarak nitelenen İskenderun Demir Çelik sanayi ile Seydişehir Alüminyum Tesisleri iki katına çıkarılacak ve ayrıca Çanakkale'nin Çan ve Bursa'nın Orhaneli ilçelerinde ikişer ünitelik önem li iki Termik Elektrik Santralı kurulacaktır.

Bilindiği gibi bugün ülkemizde önemli yer tutan Artvin Kontrplak Tesisleri, İzmir Aliağa Petrol Rafinerisi, Bandırma Azot Tesisleri ve Çayırova Cam Sanayileri de Sovyetler Birliği'nin yardımlarıyla kurulmuştu.

MC iktidarı, Sovyetler Birliği ile yapılan bu anlaşmaları elinden geldiğince gizlemeye çabaladı. İçte yürüttüğü politikanın çağdaş gerçeklere ne denli ters düştüğünü geniş yığınlar görsün ve anlasın istemiyordu.

Dışişleri Bakanlığı, anlaşmayı üç satırlık bir haber şeklinde ve gazetelerin Anadolu (taşra) baskıları için geç sayılacak bir saatte verdi. Böylece pek çok gazetenin Anadolu baskısı bu haberi verememedi. MC politikasını savunan gazeteler de ya hiç vermediler veya ufacık göze görünmez satırlarla işi ört-bas etmeye kalkıştılar.

MC ve BİR EŞKİYA

Yaşar Kemal «Ortadirek» adlı romanında «Çötdelek» adında bir eşkiya tipi tanıtır. Astığı astık, kestiği kestik bir eşkiyadır bu. Nâlet, cibiliyetsiz, cenabet herifin biri. İşte bu azılı eşkiya bile ıssız, kimsesiz bir köye girip yağma yapmaz. «Acımızdan ölüyoruz, şu köyü biraz yağmalıyalım» diyen adamlarına hiddetle karşılık verir, «Hayır, olmak arkadaşlar!...» diye gürler. «Ben her şirretliği, her melâneti yaparım ama içinde adam olmayan, sakinleri gurbete çalışmaya giden ıssız bir köyü yağmalamam» der.

Bu konuda fazla söz söylemek istemiyoruz. Kamuoyu olayları ibretle seyretmektedir. MC hükümeti meşruluğunu yitirmiştir. Halk, bu ihanet cephesi hakkında hükmünü çoktan vermiştir. Yıkılışlarının korkusu içinde siyasî eşkiyalar ne yapacaklarını şaşırmışlardır. «Çünkü ölüm vurdu damgasını alınlarına, —çürüyen diş, dökülen et— gibi bir daha geri dönmemek üzere yıkılıp gidecekler»dir.

FAŞİZME KARŞI BÜTÜN DÜNYA EMEKÇİLERİ KAVGA VERİYOR..

Faşist uygulamalar dünyanın kimi yerinde açık, kimi yerinde gizli olarak sürdürülmektedir. Açık bir diktatörlük altında halkın inlediği ülkeler İspanya ve Brezilyadır. Ama ayrıca Ürdün'de, Kolombiya'da, Filipinler ve Endonezya'da egemen güçlerin faşist baskı ve sömürüleri ağırdır. Federal Almanya'da, Belçika'da, İtalya'da, Kanada'da ve diğer kapitalist ülkelerde faşizm tehlikesi vardır. Buruvazi bu ülkelerde faşist güçleri elinin altında tutmakta ve kullanacağı zaman ortaya çıkarmak üze re beslemektedir. Bütün bu ülkelerde, azınlıktaki kapitalistlerin, halkın çoğunluğuna karşı kullandıkları taktikler pek çeşitlidir ve her ülkenin özelliklerine göre değişir... Ama ortak olan yan, faşizmin insanları duygusuna, psikolojisine ve bilgi seviyesine hitabetmesidir. İkiyüzlülüğünü ispatlayan pek çok olay vardır. Ve bütün dünyada sayıları 65'i bulan bu faşist grup ve örgütlerin hemen hepsi ABD ile ilişkidedir. ABD özel yerlerde eğitim kampları açmıştır ve faşist uzmanlar eğitmektedir. Ama bütün bunlara karşı birliğini sağlayan işçi sınıfı öncülüğünde geniş halk yığınları yığınsal eylemler yapmakta ve fazişmin kitleleri bir kere daha aldatıp bir kere daha felâkete sürüklemesine olanak vermemektedirler...

faşizm burjuvazinin silahlı diktasıdır

İşçi sınıfı için bugün hedefini şaşırmamak sınıfsal birliğini DİSK içinde sıklaştırmak, dünden daha büyük önem taşımaktadır. Çünkü bugün Türkiye'de iktidar durumunda bulunan MC, burjuvazinin yani sömürücü sermayedar sınıfın çıkarları doğrultusunda işçi sınıfına ve emekçi kitlelere karşı açık bir sınıfsal mücadeleye girmiştir. Çünkü işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin sömürüye karşı verdikleri devrimci mücadelesi ile bu kahrolası sömürücü kapitalist düzen, iyiden iyiye sallanmaya başlamıştır.

O nedenle sermayedar sınıf, işi zorbalığa, kan ve şiddete dökmüştür.

Uzun lafın kısası, faşizm, burjuvazinin silahlı diktatörlüğü demektir. Şöyleki **faşizmin çeşitli ülkelerde patlattığı sis bombaları dağıtıldımıydı, bu sisin ardında çok yakından bildiğimiz eski bir tanıdık göze çarpacaktır. Evet bu tanıdık, işçi sınıfının doğuştan düşmanı olan karşı-devrimci kapitalisttir.**

Faşizm, burjuvazinin milliyetçilik maskesi ardındaki biçiminden başkaca bir şey değildir.

RENAULT ve ROBERT BOSCH'da UYUŞMAZLIK

Bursa XIII. Bölge Temsilciliğimize bağlı RENAULT ve ROBERT BÖSCH işyerileri ile sendikamız arasında sürdürülen Toplu Sözleşme görüşmelerinde işverenlerin uyuşmaz tutumlarında devam etmeleri üzerine bir anlaşma sağlanamamış ve 3.7.1975 tarihinde yapılan toplantıda uyuşmazlık zaptı tutularak konu Uzlaştırma Kuruluna intikal ettirilmiştir.

Bu konuda görüşlerini aldığımız Bölge Temsilcimiz Selim MAHMUTOĞLU Uzlaştırma Kurul kararının beklendiğini ve bu karara karşı sendikamızın Genel Toplu Sözleşme Politikası ile üyelerimizin istekleri doğrultusunda tavır alınacağını açıklamıştır.

Çelik San'da Sözleşme

Sendikamız ile İzmit'te kurulu ÇELİK SAN. A.Ş. arasındaki toplu sözleşme görüşmeleri neticesinde alınan grev kararından sonra tarafların te masları olumlu sonuç vermiş ve taraflar, 27/6/1975 tarihinde anlaşmışlardır.

Varılan anlaşmaya göre söz leşme 1/4/1975 tarihinden itibaren 2 yıl süre ile yürürlükte kalacaktır.

İşyerinde asgari saat ücreti 625 kuruş olarak belirlenmiştir.

Üyelerimizin saat ücretlerine; 1/4/1975 tarihinden itibaren 375 kuruş, 1/4/1976'dan itibaren 400 kuruş zam yapılacaktır.

Her sözleşme yılında 90 günlük ücretleri tutarında ikramiye alacak olan üyelerimize, 1.000.— er TL. yıllık ücretli izin ödeneği verilecektir.

Kıdem tazminatlarının 30 güne çıkarıldığı toplu iş sözleşmesinde üyelerimize her sözleşme yılında 1350.— TL. yakacak ödeneği ödenecektir.

Üyelerimize günde bir öğün yemek verilecek ve işyerine getirilip götürülmeleri işveren tarafından temin edilen özel vasıtalarla sağlanacaktır.

Gece vardiyasında çalışan üyelerimizin saat ücretleri 100 kuruş zamlı ödenecektir.

Sosyal Yardımlar; evlenme de 900.— TL., doğumda 700.— TL., ölümde üyenin ölümünde yakınlarına 5000.— TL., yakınlarının ölümünde üyeye 750.— TL. çocuk zammı her ay her çocuk için 50.— TL., askerlik yardımı 750.— TL. olarak belirlenmiştir.

Bunların dışında, Sendikal, Sosyal hak ve menfaatler ile İş Emniyeti ve İşçi Sağlığı Tüzüğü hükümlerine uygun haklar sağlanan bu toplu iş sözleşmesinden (174) üyemiz istifade edecektir.

EKONOMİK MÜCADELE YETERLİ Mİ?

İşçiler daha fazla ücret almak için sendikalarıyla mücadele verirler... Ama kazanılan ücret artışları artan hayat pahalılığı altında bir süre sonra erir, gider. Hayat pahalılığını yaratan burjuvazinin düzeni olduğuna göre, düzeni değiştirmek ve yaşanası bir dünya yaratmak için siyasi mücadele gerekir. İşçiler, siyasi partileri ile iktidara geçmenin mücadelesini de vermelidirler.

MADEN-İŞ GAZETESİ
DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası adına:
Sahibi: Kemal TÜRKLER
Sorumlu Yönetmen: Kudret YILDIRIM
Yazışma ve Yönetim Yeri: Merter Sitesi Ahmet Kutsi Tecer Caddesi No: 10 Kat: 4 - İSTANBUL
Genel Merkez: Barbaros Bulvarı No: 58 Beşiktaş - İstanbul
Telefon: 48 50 74 / 48 50 75 / 48 50 76

BU SAYI 70.000 BASILMIŞTIR.

BASKI AND OFSET BASIMEVİ

SÖMÜRÜYE, FAŞİZME ve EMPERYALİZME KARŞI BİRLEŞİK MÜCADELE

ENRİQUE PASTORİNO
Dünya Sendikalar Konfederasyonu Başkanı

CGT (Fransız Genel İş Konfederasyonu) nun 39. Genel Kurul'unda bir konuşma yapan Dünya Sendikalar Konfederasyonu Başkanı Enrique Postorino, dünya emekçilerinin ve bağlı bulundukları sendikaların, kapitalist sömürüye, faşizme ve emperyalizme karşı birlikte mücadele etmenin gerektiğine değinerek özetle şöyle demiştir.

«Hepimizin bildiği gibi, ikinci dünya savaşında faşizmin uğradığı bozgun, onun yeryüzünden kesinlikle silinip yok olmasını sağlıyamamıştır. Bugün dünyanın pek çok yerinde emekçiler ve halklar insanlığın bu amansız düşmanına, sömürünün ve baskının bu en acımasız biçimine karşı koymak zorundadırlar.

Avrupa,da faşizmin son kalesi olan İspanya'da emekçilerin ve halkın Franko diktatörlüğünü devirmek için başlattıkları zorlu mücadele, gücünü dünya Sendika Eyleminin kararlı dayanışmasından almaktadır. Şili'de faşist cuntanın işlediği cinayetler ve halkın üzerindeki korkunç baskı, ikinci dünya savaşından otuz yıl sonra bugün ilerici insanlığa karşı iğrenç bir saldırı halini almıştır. Şili'deki bu durum tüm ilerici insanları tiksindirmektedir. Onun içindir ki, 1945'te zaferle sonuçlanan anti-faşist mücadelenin deneyimleri bugünkü sendikal eylemin stratejisine ve somut ödevlerine tüm ilerici güçlerin birleştiği amaçlar ve uluslararası dayanışma doğrultusunda yansımaktadır.

Şili, Uruguay, Brezilya, Bolivya, Guatemala, İspanya halklarının ve diktatörlükler altında ezilen, baskının kurbanı olan diğer halkların emekçileriyle dayanışma halinde olmak; Arap halklarının meşru ulusal haklarını savunmak için sürdürdükleri mücadeleyi desteklemek; ulusal bağımsızlık ve doğal zenginliklerini savunmak için çok uluslu şirketlerin sömürüsüne ve emperyalizme karşı mücadele eden tüm halklarla dayanışmak, birlik içindeki sendikal eylemimizin başlıca amaçlarından biridir.

Çin Hindi halklarının büyük zaferi, Portekiz'de önemli demokratik değişimlere yol açan oluşum, Yunanistan'da faşizmin uğradığı bozgun ve halkların emperyalizme karşı kazandıkları diğer zaferler mücadelemiz için yüreklendirici gelişmelerdir. Tüm bu oluşumlar göstermektedir ki, bugünün dünyası artık 1939 ların dünyası değildir. Ve ikinci dünya savaşı kahramanlarının kanları boşuna akmamıştır.

Bugün kapitalist sistemin içine düştüğü genel bunalımı alabildiğine ağırlaştığı bir dönemde yaşıyoruz. Kapitalizm son zamanlarda özellikle keskin biçimler alıyor. Bunalımın kapitalist ülkelerde işçilerin yaşam ve çalışma koşulları üzerindeki olumsuz etkileri elle tutulur hale gelmektedir. İşsizlik, enflasyon, hayat pahalılığı, tüm sosyal güvenliklerin yitirilmesi milyonlarca emekçinin yaşamını tehdit eden felaketler halini alıyor.

Emekçiler ve bağlı bulundukları sendikalar, kapitalist sistemin ürünü olan ve büyük tekellerin eylemleriyle yoğunlaşan bu bunalıma, haklı mücadelelerini hızlandırarak karşı koymak durumundadırlar. Tüm işçiler emeklerinin karşılığını almak, topluma köklü değişimler sağlamak, bunalımın doğuracağı sonuçların emekçi kitlelerin omuzlarına yüklenmesini önlemek için, bunalımın gerçek sorumlusu tekellere karşı açılan mücadeleye toplumun geniş kesimlerini de katarak savaşmak zorundadırlar.»

C.G.T'nin 39. Kongresi yapıldı

DİSK'in yakın ilişkiler içinde olduğu Fransız Genel İş Konfederasyonu CGT'nin 39. Kongresi 22, 27 Haziran 1975 Tarihleri arasında yapıldı.

41 ülkeyi temsilen kongreye katılan delegeler arasında DİSK Genel Sekreterimiz İbrahim Güzelce'de vardı.

İşçi sınıfının uluslararası birliğinin en güzel örneği olan CGT'nin 39. Kongresine CGT'ye bağlı 15.958 sendikal örgütü temsilen 1749 delege katıldı. Bu delegelerin 783'ü yani yüzde 50'den fazlası işçi, 313'ü memur, 71'i mühendis, tekniksiyen, öğretmen ve yüzde 41'de yabancı işçilerden oluşmakta idi.

38. Kongrede 216 olan kadın delegelerin sayısı bu kongrede 382'ye yükselmiştir. 25 yaşından küçük delegelerin sayısı ise 164'den 232'ye ulaşmıştır. Delegelerin yaş ortalaması 34 civarında bulunuyordu.

Delegelerin % 8'i işyerlerinde çalışıyor, % 19'u profesyonel kadrolardan oluşuyordu.

Kongre tarihinde 2,5 milyon civarında üyeye sahip bulunan CGT'nin Yönetim Kurulu, 93 kişiden; (27'si kadın, 4'ü yabancı işçi), Merkez Yürütme Kurulu ise 16 kişiden oluşuyordu. (Çeşitli ihtisas bürolarının başında bulunan sekreterler, bu rakkamın dışındadır.)

CGT'nin sayısı 10'a varan haftalık, onbeş günlük ve aylık olmak üzere çeşitli gazete ve dergileri vardır.

CGT, tüm Fransız emekçilerinin çıkarları doğrultusunda mücadele eden ilerici bir örgüttür.

O'da DİSK gibi, Fransa'da demokratik hakların elde tutulması, sendikal özgürlüklere sahip çıkılması, yerli ve yabancı sermayenin emrinde vurucu bir güç olan faşizme karşı mücadele verir. Bu açıdan DİSK ile ortak yanları vardır.

BU MEMLEKET BİZİM!

Ülkemizde sermaye sınıfının oluşturduğu MC Hükümeti, halkımıza ve özellikle işçi sınıfımıza karşı faşist yöntemlerle baskı yapmaya devam ediyor.

İşçi sınıfının sendikal özgürlüğünü kaldırmak, anayasal hakkı olan grevlere izin vermemek, yurtsever öğretmenleri oradan oraya sürmek, işverenlerin kanunsuz lokavtlarına izin vermek, milli çıkarlarımızı yabancı sömürücü devletlere peşkeş çekmek, bu günkü sermaye iktidarının başlıca görevlerindendir.

MC hükümetinin yaptığı ve yapmakta olduğu tüm uygulamalar, işçi sınıfımız ve emekçi halkımız tarafından bilinmekte, bilinçli olarak dikkatle izlenmektedir. Çünkü bu memleket sahipsiz değildir ve bu memleket bizimdir. Çünkü bu memleketin insanları, MC'cilerin dediği gibi sürü değil, yarının mutlu Türkiye'sinde söz ve karar sahibi olacak devrimci, bilinçli işçi sınıfıdır. Yürekli ve yurtsever HALK'tır.

Dörtnala gelip uzak asyadan
Akdenize bir kısrak başı gibi uzanan
Bu memleket bizim.
Bilekler kan içinde
Dişler kenetli
ayaklar çıplak
ve ipek bir halıya benzeyen bu toprak
bu cehennem bu cennet bizim.
KAPANSIN EL KAPILARI
BİR DAHA AÇILMASIN
Yok edin insanın insana kulluğunu
bu davet bizim.
YAŞAMAK BİR AĞAÇ GİBİ TEK VE HÜR
VE BİR ORMAN GİBİ KARDEŞÇESİNE,
bu hasret bizim...

Nazım HİKMET

FAŞİZM HAYAT PAHALILIĞINI ARTTIRIR...

Faşizmin baskı ve terörünün yanı sıra hayat pahalılığını da nasıl arttırdığına örnekler verelim.

En yakın örnek Şili'dir.

Şili'de faşist dikta, 1 yıl içinde 30 bin işçinin-emekçinin kanına girmekle kalmamış aynı zamanda hayat pahalılığını tam 15 misli arttırmıştır. Sağ kalabilen insanlar bugün açlıkla ve hastalıkla pençeleşmektedirler. Ekmek fiyatları 11 Eylül 1973'ten bu yana 55 misli, süt ve şekerin fiyatı 100 misliğ yağ ve pirincin fiyatı 70 misli, artmıştır. Bir kilo ekmek alabilmek için bir işçi tam 5 saat çalışmak zorundadır. Çalışabilir nüfusun yüzde 10'dan fazlası işsizdir.

YORUMSUZ

HEM KEL HEM HODUL

Aşağıdaki rakamlar, Türk sanayicileri ve iş adamları derneği'nin «GÖRÜŞ», adlı broşüründen alınmıştır.

Cilt 3, Sayı 7, Temmuz 1975.

ÇALIŞAN 14 MİLYON NÜFUSUN 1,5 MİLYONU SİGORTALI İŞÇİ

Tarımda ve tarım dışında toplam işgücü fazlasının dışında, 15 ile 64 yaşları arasında olup çalışanlar 1975'de 13 milyon 671 kişiyi bulmaktadır. Bunların sadece 3 milyon 200 bini Sosyal Sigorta Kurumu, Bağ-Kur, Emekli Sandığı ve Özel Sigortalar gibi Sosyal Güvenlik Kurumlarının sağladıkları haklardan yararlanmaktadırlar.

Toplam çalışanların % 76,5'i sosyal güvenlikten yoksundur.

TÜRKİYE'DE İŞGÜCÜ	
İşçi olarak çalışanlar	3 milyon 900 bin
Kendi hesabına iş görenler	3 milyon 500 bin
İşverenler	300 bin
Topraksız tarım işçileri	5 milyon 900 bin
Ne yaptığı bilinemiyenler	71 bin
TOPLAM ÇALIŞANLAR :	13 milyon 671 bin
TÜRKİYE'DE SOSYAL GÜVENLİĞİ OLANLAR :	
SSK'ye kayıtlı işçi sayısı	1 milyon 500 bin
Bağ-Kur üyesi serbest meslek sahibi	800 bin
Emekli Sandığına üye memur ve müstahdem	700 bin
Özel sigortalara üye olanlar	200 bin
TOPLAM :	3 milyon 200 bin

bu kaçıncı cinayet?

Ülkü Ocaklarına bağlı faşist komandolar tarafından 9 Temmuz 1975'de öldürülen Ahmet Vatan Kırkbulak'ı anma ve de Faşizmi protesto etme amacıyla 16 Temmuz 1975 tarihinde Bursa'da bir yürüyüş yapıldı.

Bu yürüyüşe katılan binlerce işçi, öğrenci ve halk, Ahmet Vatan Kırkbulak'ın öldürüldüğü yerde saygı duruşunda bulunduktan sonra Bursa heykel meydanında kapitalizme ve onun kanlı diktası Faşizme karşı tüm demokrasiye inananlarla birlikte mücadele vermek için and içtiler.

Bizler özellikle faşist saldırıların arttığı günümüzde halkımızın öncüsü olmalıyız. Bu bizim işçi sınıfı olarak ve kuracağımız yarının mutlu Türkiye'si için tarihsel görevimizdir.

Faşistler geçtiğimiz hafta Bursa'da bir öğrenci kardeşimizi daha öldürdüler. Halkın can güvenliği kalmadı. Ülkemizde MC iktidarı tarafından apaçık olarak işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza karşı sürdürülen faşizan baskılar yoğunlaştı.

Burjuvazi, kendi sömürü ve talan düzeninin devamı için işçi sınıfı ile emekçi halkımız ile öğrencilerin arasını açmaya çalışmaktadır.

Bunun için türlü türlü yalanlar iftiralar kusmaktadırlar. O gençlikki kanını ve canını hiç acımasız işçi sınıfının ve halkımızın özgürlük ve iktidar mücadelesi için akıtmaktan çekinmiyor ve korkmuyor.

FAŞİZME KARŞI BİRLEŞELİM

Kendisine Milliyetçi Cephe adını veren işçi düşmanı, demokrasi düşmanı bir iktidarın işbaşına gelmesiyle, Türkiye'de ilerici ve yurtseverlere karşı girişilen baskı ve saldırılar daha da artmaya başladı. AP, MSP, CGP, ve MHP'nin birleşerek kurdukları bu sömürü cephesinin ağzından faşizmin kanlı dişleri görünüyor.

İşçi sınıfımızın, emekçi halkımızın, yoksul köylümüzün, öğretmen ve öğrencilerimizin tüm dar gelirli devlet memurlarımızın yararına çıkarılması gereken kanunlar çıkarılmıyor. Tüm taleplerimizi gargaraya getiriyorlar. Şunu ettik, bunu yaptık diye halkımızı kandırmaya çalışıyorlar.

Elbette bunlar birşeyler ettiler. Önce demokrasinin içine ettiler. Halkımızın milli ve dini duygularını istismar ettiler. Elbette bunlar birşeyler yaptılar. Halkımızın demokrasi, bağımsızlık ve sosyal ilerleme mücadelesini kanla ve şiddetle bastırmaya çalıştılar. Dürüst ve yurtsever devlet memurlarını işten alıp, yerlerine, halk düşmanı, gerici ırkçı ve demokrasi düşmanı kimseleri getirdiler.

Peki neden yaptılar bunları? neden yapıyorlar?

Çünkü Milliyetçi Cepheyi kuran partiler, uluslararası büyük sermaye tekellerinin, Türkiye'deki kapitalist sömürücü sınıfın, toprak beylerinin çıkarlarını savunan partilerdir.

Çünkü bunlar Türkiye'deki mutlu azınlık dediğimiz bir avuç sömürücü para babasının düzeni olan kapitalizmin devamını istiyorlar. Bu nedenle emperyalizmin saldırganlık aracı olan NATO ile bağları daha da kuvvetlendiriyor, Ulusal onurumuzu ayaklar altına alırcasına ABD'nin ayaklarına kapanıyor, yabancı sermayeye yeni imtiyazlar tanıyor, emperyalizmin ekonomik örgütü durumunda olan ortak pazarla ilişkileri sıklaştırıyorlar.

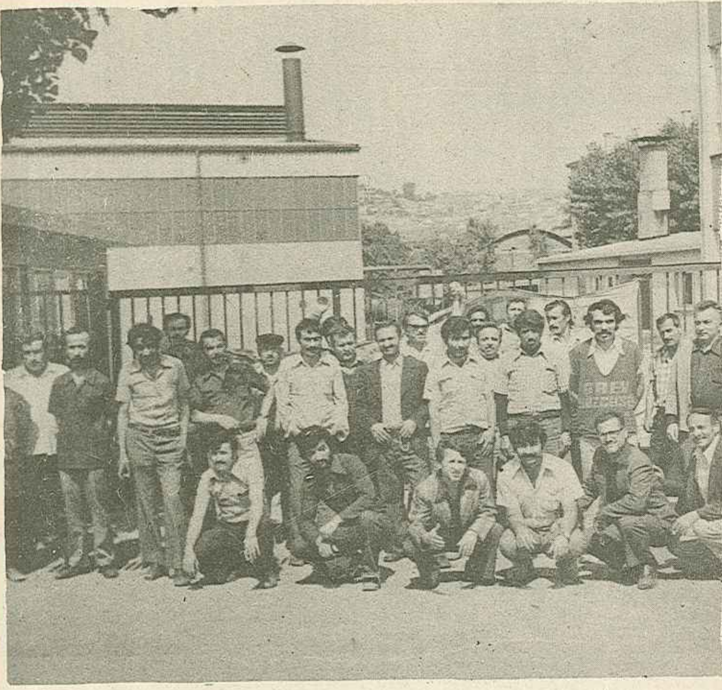
İçinden çıkamıyacakları ekonomik bunalımın faturasını emekçi halkımıza ödettirmek istiyorlar.

İşte MC'ciler, yaptıkları, bu ihanete karşı çıkan güçleri susturmak istiyorlar. Ve çıkardıkları ve çıkarmaya çalıştıkları antidemokratik kanunlarla, kendi yöntemleriyle yetiştirdikleri komondalarıyla, zorbalıkla iktidarda kalmaya çalışıyorlar.

Anti-komünizm yaygarası ile yapılan bu baskılar sadece devrimci güçleri hedef almakla kalmıyor, bütün anti-emperyalist, ve anti-faşist demokratik güçlere de yöneliyor.

Demekki faşizm, emperyalizmle işbirliği halinde olan bir avuç büyük sermayecinin dışında kalan bütün halk kitlelerinin ortak düşmanıdır.

Bu yüzden faşizme karşı başta işçi sınıfının sendikal, örgütsel politik ve ideolojik birliğinin sağlanması ve bütün demokratik güçlerin bir cephe içinde ortak eylem birliğine geçecek sosyalizme yol açan, ilerici demokratik bir hükümetin kurulması için mücadele etmeleri gereklidir.

- Devrimci Elektrometal Grevcileri, Türkiye işçi sınıfı hareketine unutulmaz ve şerefli bir mücadele örneğini armağan ettiler.
- Tüm Çukurova işçilerinin ümidi ve klavuzu olan Çümitaş Grevi mutlaka zaferle bitecektir.

GREV

Ertuğrul OĞUZ
ERDEMİR'de işçi

sustu motor gürültüleri
durdu vinçler
ve fabrika
saat yirmiüç
grev grev grev
güleçli işçi
güçlü
evde çoluk-çocuk
ve tüm aile
bütünüyle halk bütünüyle güleçli kendine
işçi yürekli işçi bitimsiz işçi azimli
7 gün değil 7 yıl geçse de dayanacağız
adımlar sessiz
adımlar bir özge kendine
yeni adımlar gelecek yeni güçlerle
güçler birlik doğada
doğa yasa doğa hak kokar doğa gerçek
yaslan bre işçim yaslan koynuma
9 gün değil 9 yıl geçse de dayanacağız
adım
ayak bastı toprağa
toprak bereket kokar toprak ana
işlemek gerek toprağa bellemek
uyuma ey kazma kürek seni yapan eller gerek
gerek bu halka
işlemek gerek toprağı
bitimsizce
karnı delik tohumu
onarmak gerek
gün gün
10 gün değil 10 yıl geçse de dayanacağız
gülmek bir özge güzel
hakça
halkça direndikçe
bir bütün karınca koyulur mu işsiz
yapılır mı
bir yuva çalışmayınca
yurdum gelişme ister
durulurmu ya
bize iş gerek bize çalışma
bir kör karınca değilim ben
bilinçsiz
bir solucan değilim
asalak
yurdum gelişme ister
halkın ekmek
ve ben hak isterim kaç gün oldu
11 gün değil 11 yıl geçse de dayanacağız
bir yelek üzerimde «grev gözcüsü» yazar
ben beklerim o bekler
ıssız anadolu kıraç oldu gözlerim
zam zam üstüne eklenir
ekler işveren
yaşama kendine ağır
taşınmaz
çoluk çocuk grev yerine taşınır da
haklar
gerçekler
ekmek taşınmaz
bu yürek kavga değil
yaşam ister insanca
15 gün değil 15 yıl geçse de dayanacağız
amaç neye uygulanır
bu ayaklar çiğner toprağı
gençleşir
işveren bir kulak ulatır kendine
taşlanır
motorlar
vinçler
haddeler
fırın ısıtmaz ellerini
ben kapıda grev gözcüsü
ellerimle toprağı deştiğim
soluk soluk bitirdiğim gazlı hava
yokumsanır da
işveren gelmez kendine
gün gün
16 gün değil 16 yıl geçse de dayanacağız
ben grev gözcüsü
düşlerim geniş
bir işyerim olur
çalışanlarım
ortak ederim onları işyerime
bulutlar dökülür göklerden
bereketlenir toprağım
döllenir ağaçlarım
yeni bir nesil gelir
gelenek ötesinde yaşamı
özgürce
ben grev gözcüsü
o nesil için
17 gün değil 17 yıl geçse de dayanacağız
onsekizine ayak bastı çocuğum
arkadaş gibiyiz ikimiz
öyle alıştım ki
kuşkuluyum bu alışkanlığa
yaş onsekiz kolay değil
bir güç geliminde gözler
gözler içine işler
grev çocuğum
18 gün değil 18 yıl geçse de dayanacağız

KARARMASIN YETERKİ SOL MEMENİN ALTINDAKİ CEVAHİR

İşçi sınıfımızın Türkiye'deki sömürücü sermayedar sınıfa karşı vermekte olduğu ekonomik ve politik mücadelesi, gün geçtikçe hızlanıyor. Ve kendi iktidarı doğrultusunda her geçen gün ileri mevziler kazanıyor.

Ekonomik mücadele silahımız olan grevlerle işverenleri ve onların talan düzenini zorluyoruz. Ne varki sarı sendikacılar, işverenler ve onların çağırdığı güvenlik kuvvetleri, bizim bu mücadelemizi engellemeye, grevlerimizi kırmaya çalışıyorlar. Aramıza kandırılmış bazı arkadaşlarımızı sokarak, bizi bu mücadelemizden döndürmeye uğraşıyorlar. Ne varki bunda artık başarılı olamıyorlar. Çünkü işçi sınıfımız, kendisinin geleceği için oynanmak istenen ve oynanan oyunların hangi amaçla sahnelendiğini artık iyi biliyor.

İşte Elektrometal'in yiğit ve devrimci işçileri 440 gündür sınıfsal bilinçle ve sosyalist kararlılıkla grevlerini sürdürüyorlar.

ÇÜMİTAŞ'lı GREVCİLER, kış ortasında başlattıkları haklı kavgalarını, yazın kavurucu sıcağında yılmadan, ilk günkü çoşkuyla ve sınıfsal inançla sürdürüyorlar.

Sermayedar sınıfa karşı giriştiğimiz her mücadele kazanılmaz değil, kazanılır.

Yeterki Kararmasın Sol Memenin Altındaki Cevahir.

yarını biz kuracağız